

● هدف ما یکی است

● یوسف الشراقوی ●

گفت: «از شما می‌خواهم تمام تلاش و کارتان را بر عملیات علیه اسرائیل متمرکز کنید و ما را به حال خود بگذارید. هدف شما قدس است، هدف ما هم همین است. جنبش امل نیز در حال حاضر می‌کوشد که سپری انسانی در مقابل ما قرار دهد تا نتوانیم خود را به مرزها برسانیم.» من حرف‌های او را با رعایت امانت‌داری به یاسر عرفات منتقل کردم و او را از مواجهه با حزب‌الله بر حذر داشتم؛ اما عرفات قانع نشد. نتیجتاً نیروهای سازمان به جنبش امل پیوستند و تلاش‌های مغنیه برای جلوگیری از درگیری به جایی نرسید. وقتی پیام عرفات را به او دادم، به من گفت: «حالا خودتان را امتحان کنید!»

در سال ۱۹۹۱ جنگ تأسف‌باری بین ما و حزب‌الله در کفرملکی در گرفت. ما در عرض سه ساعت ۱۳۷ نفر از نیروهای خود را از دست دادیم. سه روز بعد، در حالی این درگیری به شکلی بسیار تلخ پایان یافت که هیچ یک از مواضع حزب‌الله سقوط نکرد و تعدادی از نیروهای ما اسیر شدند.

مدتی بعد، به ملاقات مغنیه رفتم و از او درخواست آزادی اسرایمان را کردم. مغنیه بدون لحظه‌ای تردید، فوراً آنها را آزاد کرد. او گفت: «شما با ما دشمنی کردید، اما هدف ما جنگ با اسرائیل بود نه با شما!»

قصده عماد و دوستانش از همان ابتدا تمرکز بر جنوب لبنان بود. آنها می‌خواستند نقطه تماس با اسرائیلی‌ها را در کنترل خود داشته و از همین مسیر، راه شهرک العبره به اقلیم التفاح و پس از آن نبطیه را کنترل کنند. اختلاف «ساف» (سازمان آزادیبخش فلسطین) با حزب‌الله از زمانی آغاز شد که ارتش آنتوان لحد^۱ به طرف روستای بصلیا در جنوب لبنان عقب‌نشینی کرد و بدین ترتیب، دروازه‌های اقلیم التفاح به سمت جرجوع و عرب صالحیم باز شد. ساف حضور خود در لبنان را عامل توازن در میان قبایل و طوایف لبنانی ارزیابی می‌کرد و این تدبیری بود که آنها می‌خواستند پیش از برگزاری کنفرانس مادرید به عنوان برگ برنده در اختیار داشته باشند؛ لذا نیروهای سازمان آزادیبخش براساس دستورات رهبری (یاسر عرفات) در تونس _ که تحت تأثیر تلقینات سکولارهای لبنانی قرار گرفته بود _ مأموریت پیدا کردند از رسیدن حزب‌الله به اقلیم التفاح جلوگیری نمایند.

همان روزها با عماد مغنیه ملاقات کردم. او به من

۱. بخشی از ارتش تجزیه شده لبنان به فرماندهی افسری مسیحی به نام «سعد حداد»، پس از اشغال لبنان توسط اسرائیل، به خدمت ارتش اشغالگر درآمد که به نام «ارتش لبنان جنوبی» شناخته می‌شد. پس از مرگ سعد حداد، فرماندهی این نظامیان به «آنتوان لحد» سپرده شد. وظیفه این گروه از نظامیان، ایفای نقش حایل میان مقاومت لبنان و اشغالگران صهیونیست بود.